

بچه های کوهستان

ورزشکاران کرمانی، پای ثابت عملیات های امداد و نجات هستند

ارتفاعات استان کرمان کوهنوردان بومی زیادی را در خود پرورش داده است؛ افرادی که کوهنوردی را به کمک ابزارهای محدود خود یاد گرفته اند و با پیوستن به فدراسیون استان، خود را به تیم ملی کوهنوردی و صخره نوردی ایران رسانده اند. این ورزشکاران داوطلب، کوهستان را مثل کف دست می شناسند و برای کمک به افراد گرفتار شده در کوه هر کاری از دستشان بر بیاید انجام می دهند. آموزش های کمک های اولیه و امداد و نجات هلال احمر کوله باری از تجربه روی دوششان گذاشته تا در عملیات های سنگین راهی صخره ها و سنگ ها و ارتفاعات استان شوند. گرچه کرمان تنها ۲ پایگاه امداد کوهستان دارد، اما تیم های امداد و نجات شهرستان های مختلف این استان به کمک ورزشکاران داوطلب و کوهنوردان حرفه ای رتبه پنجم در امداد کوهستان کشور را به خود اختصاص داده است.

گفت و گو

گپی با معاون امداد و نجات استان کرمان کوهنوردان بومی بازوی امداد کوهستان هستند

کوهنوردان کرمانی که تمایل به فعالیت داوطلبانه با هلال احمر داشته باشند در معاونت امداد و نجات پذیرش و ساماندهی می شوند. آموزش های لازم را می بینند و برای شرکت در عملیات های نجات آماده می شوند. آموزش ها و دوره ها بسته به تخصص کوهنوردان و صخره نوردان دارد. «محمد حیدری پور» معاون امداد و نجات استان کرمان می گوید: «کوهنوردان و صخره نوردان زیادی در تیم های تخصصی برای امدادگر شدن اعلام آمادگی کرده اند. بسته به آموزش هایی که این افراد دیده اند، دوره های مختلفی برای آنها برگزار می شود. بازآموزی و تطبیق دوره ها هم یکی دیگر از اقداماتی است که هلال احمر در این زمینه برای امدادگران داوطلب کوهستان انجام می دهد. افرادی که به فعالیت مداوم با هلال احمر استان علاقه مند باشند به مرور در شیفتهای امداد و نجات کوهستان از آنها کمک می گیریم. کوهنوردانی هم که مشغله های بیشتری داشته باشند به صورت موردی، در برخی از عملیات ها که به کمکشان نیاز داشته باشیم مشارکت می کنند و بازوی امداد کوهستان هستند.»

هیأت های کوهنوردی استان را به شرکت در دوره های آموزش امداد دعوت می کنند و این دوره ها در صورت استقبال اعضای کوهنورد برگزار می شوند. استان کرمان تنها دو پایگاه امداد و نجات کوهستان ثابت دارد؛ یکی در شهر کرمان و دیگری در راین. با این حال تیم های امدادگر و نجاتگر کوهستان در سایر شهرستان ها هم فعال هستند و در صورت رخ دادن حوادث کوهستان، این امدادگران دست به کار می شوند. حیدری پور می گوید: «امدادگران شهرهایی مثل سیرجان و ماهان و جیرفت و... در زمینه امداد کوهستان آموزش دیده هستند و توانایی زیادی دارند. امداد کوهستان در کرمان در بین استان های کشور رتبه پنجم را به خود اختصاص داده و از استانداردهای خوبی برخوردار است. در این شهرها از حضور کوهنوردان حرفه ای هم در عملیات های مختلف کمک می گیریم.» اغلب حوادث کوهستان در این استان، به دلیل آشنایی نبودن کوهنوردان با محیط کوهستان رخ می دهد و غیر حرفه ای ها، رتبه نخست را در گرفتار شدن در کوه و حوادث کوهستان دارند: «کوهنوردان غیر حرفه ای که با ایمنی در کوهستان آشنایی ندارند اغلب حوادث کوهنوردی در کرمان را رقم می زنند. کوهنوردی بدون داشتن تجهیزات لازم یکی از دلایل بروز حوادث است. از طرفی افرادی که دچار بیماری های مختلف از جمله کمردرد هستند به کوه می زنند و در راه دچار مشکلات جدی می شوند. هیأت کوهنوردی استان همکاری و هماهنگی خوبی با ما دارد. کوهنوردان حرفه ای برای صعودهای خود فدراسیون را در جریان می گذارند و این موضوع به ما برای یافتن محل حادثه کمک می کند. اطلاع داشتن از وضعیت جوی و شرایط کوهستان و آشنایی با مسیر از مهم ترین دلایلی است که رعایت آن بروز حوادث کوهستان را کم می کند. وجود کوه های صعب العبور در کرمان، آن را به یکی از مقصدهای کوهنوردان حرفه ای کشور تبدیل کرده است. علاقه مردم بومی این مناطق به خصوص در محدوده ماهان و دیگر نقاط هم باعث شده تا کوهنوردان حرفه ای در استان داشته باشیم.»

امداد کوهستان؛ فرصت آموزش و تجربه

ولی من که در هلال احمر آموزش دیده بودم و در اردوهای عملی امدادگری شرکت می کردم، در طول این سال ها توانستم به کوهنوردان آسیب دیده کمک کنم.» کمک به دیگر کوهنوردان و افرادی که در کوهستان گرفتار می شوند از مهم ترین انگیزه های او برای آموزش امداد در استان کرمان است: «گاهی که حوادث سنگینی در کوهستان رخ می دهد، از من می خواهند برای صعود و امداد رسانی وارد عمل شوم. کرمان کوه های صعب العبوری دارد که صعود به آن کار هر کسی نیست. به خصوص اینکه باید با تجهیزات لازم به این کوه ها برویم و فرد یا افراد آسیب دیده را هم با خودمان پایین بیاوریم. در یکی از صعودها به قلعه دماوند در راه با فردی روبه رو شدیم که از ارتفاع سقوط کرده بود. چون به قصد صعود رفته بودیم و نه امداد رسانی، با هر

۲۶ سال دارد و ۱۰ ساله از وقتی کوهنوردی حرفه ای را آغاز کرده می گذرد. «احمد محمدخانی» از سال ۹۲ به تیم ملی کوهنوردی پیوست و از همان سال های نخست کوهنوردی همکاری با هلال احمر کرمان را آغاز کرد. صعود زمستانه به آرات را یکی از شیرین ترین خاطراتش از حضور در تیم ملی می داند و خاطرات تلخ و شیرین زیادی از امداد کوهستان دارد. او می گوید: «در فدراسیون کوهنوردی دوره هایی شبیه به کمک های اولیه آموزش داده می شود. اما چون اغلب کوهنوردان تجربه کافی در این زمینه را ندارند، در مواقع بروز حادثه نمی توانند آن طور که باید و شاید مؤثر باشند. من بعد از آغاز کوهنوردی احساس کردم که دوره های هلال احمر می تواند برای من مفید باشد و به همین دلیل در این دوره ها شرکت کردم. در صعودهای مختلف اتفاق افتاده بود که یکی از کوهنوردان دچار مشکل شود و بقیه نتوانند به او کمک کنند.

۲۶ ساله
احمد محمدخانی
 عضو تیم ملی کوهنوردی

سختی بود این فرد را بسکت کردیم و با خود تا پناهگاه بردیم. زمستان بود و بوران. مسیری ۶۰۰ متری را بیش از ۵ ساعت در راه بودیم تا این فرد را به نقطه امنی برسانیم. بسیاری از کوهنوردان تجربه هایی از این دست دارند که به طور اتفاقی با افرادی که در کوهستان گرفتار شده اند برخورد می کنند. اما اگر آموزش و تجربه لازم را نداشته باشند نمی توانند در آن موقعیت برای فردکاری کنند.» عملیات های سخت و سنگین کوهستان را معمولاً با همراهی یکی از دوستانش به پایان می رساند: «معمولاً با یکی از دوستان کوهنوردم برای شرکت در عملیات های سنگین کوهستان اعزام می شویم. برای شرکت در این عملیات ها هم باید آمادگی بدنی و قدرتی کافی داشته باشیم و هم با اصول امداد و نجات به طور کامل آشنا باشیم.»

غیر حرفه ای های در دسر ساز

کوهنوردان غیر حرفه ای یا شکارچیانی که در فصل های مختلف به ارتفاعات کرمان می زنند اغلب مشکلات زیادی برای امدادگران کوهستان به وجود می آورند. اواخر اسفند ماه تا پایان مهر، بیشترین حوادث کوهستان در کرمان رقم می خورد. زنده و کیل می گوید: «کوه های صخره ای چوپار صعب العبور هستند و افراد غیر حرفه ای که به این ارتفاعات صعود می کنند معمولاً در راه برگشت گرفتار می شوند. مخصوصاً اگر کوهستان برفی باشد پایین آمدن از این صخره ها را دشوار می کند. گم شدن در کوهستان هم از دیگر مشکلاتی است که کوهنوردان با آن روبه رو هستند. افراد بومی منطقه که این کوهستان را به خوبی می شناسند در پیدا کردن مسیرها کمک زیادی به امدادگران می کنند. کوهنوردان کرمانی همکاری خوبی با هلال احمر استان دارند.»

پیش بیاید، انجام می دهیم.» از کوهنوردان و صخره نوردان و دره نوردان استان می گوید که داوطلبانه به کمک امداد کوهستان کرمان می آیند و بسته به نوع عملیاتی که پیش روست، از افراد مختلفی استفاده می شود: «افرادی که برای امداد داوطلب می شوند آموزش های مفیدی می بینند. چه خوب بود اگر این آموزش ها از طرف هلال احمر برای همه کوهنوردان برگزار می شد تا جلو بسیاری از حوادث کوهستان را بگیریم. کرمان بیش از دوهزار کوهنورد دارد و ۱۵ گروه کوهنوردی فعال در استان به چشم می خورد. برگزاری دوره آموزشی لازم برای این افراد نیاز به حمایت های هلال احمر دارد. تهیه طناب و ابزارهای اولیه برای مانورهای امداد کوهستان از عهده باشگاه های کوهنوردی بر نمی آید اما هلال احمر می تواند در این زمینه به ما کمک کند.»

کوهنوردی را از نوجوانی آغاز کرده است؛ همان سال هایی که به همراه دیگر نوجوانان اهل چوپار برای «زیره زنی» به کوهستان می زد و صخره ها و مسیرهای صعب العبور را با طناب و وسایل اولیه خود طی می کرد. «حسن زند وکیل» حالا ۴۳ سال دارد و سرپرست تیم کوهنوردی چوپار است. سال هاست در کنار هدایت تیم های کوهنوردی برای صعود به قلعه های کرمان، هلال احمر را در عملیات های امداد کوهستان یاری می کند. او می گوید: «قبل از اینکه در چوپار پایگاه امداد و نجات دایر شود، من و چند نفر از کوهنوردان قدیمی در عملیات های امداد کوهستان شرکت می کردیم. این روزها هم با وجود مشغله های زیادی که داریم، نتوانستیم از این کار دست برداریم و در هر ساعت از شبانه روز هر مأموریتی برای نجات جان مردم در کوهستان

۴۳ ساله
حسن زند وکیل
 سرپرست تیم کوهنوردی چوپار

